

Sv. František z Assisi

Plinio Corrêa de Oliveira

4. októbra 2020 ✝ Svätec týždňa

V lete 1215 bol svätý František s malou skupinou bratov v Ríme, kde žiadali o schválenie svojej rehole. Jednej noci, keď sa František modlil, uvidel nášho Pána pripraveného uvaliť tie najstrašnejšie tresty na tento svet. Jeho najsvätejšia matka sa Ho pokúšala upokojiť a

prosila Ho o milosť a odpustenie. A preto Mu predstavila dvoch mužov, ktorí sa mali usilovať o obrátenie sveta a vrátiť nespočetné množstvo stratených oviec späť do Pánovho stáda. V jednom z týchto dvoch apoštolov spoznal František seba samého, druhého nepoznal.

Nasledujúci deň sa nachádzal v jednom z rímskych kostolov, keď k nemu náhle prišiel neznámy človek, objal ho a povedal: „Si môj spoločník. Budeme spolupracovať, navzájom sa podporovať v úsilí dosiahnuť spoločný cieľ a nikto nás tak nepremôže.” František v tej osobe spoznal druhého muža zo svojho videnia. Bol to svätý Dominik, ktorý mal podobné videnie. A keď zbadal v tom kostole Františka, okamžite ho šiel, inšpirovaný Duchom Svätým, pozdraviť.

Nejaký čas po tomto stretnutí boli František a Dominik spolu na bohoslužbe v bazilike svätého Jána v Lateráne, kde kázal slávny kazateľ. Bol to o. Angelo, ktorý neskôr zomrel na Sicílii ako mučeník. Počas kázne zazrel medzi poslucháčmi Františka a Dominika. Pohnutý milosťou sa zastavil, pozrel sa na nich a prorockými slovami oznámil, že z nich dvoch raz budú mocné stĺpy Cirkvi.

Na konci ceremónie ich svätý Angelo čakal, objal ich a povedal im, čo pre nich Boh vybral. Dvaja zakladatelia, osvietení nadprirodzenou milosťou, zasa prorokovali dôležité udalosti zo života svätého Angela. Keď trojica opustila kostol, stretli žobrajúceho malomocného. Všetci traja mu súčasne udelili požehnanie, a malomocnému sa vrátilo zdravie.

Komentár profesora Plinia:

Toto rozprávanie je také krásne, až sa hanbím ho komentovať. Ale keďže vám k tomu musím povedať niekoľko slov, urobím to.

Vidíte nádheru tejto scény. Svätý František a svätý Dominik dostali zjavenie, ktoré im umožnilo navzájom sa spoznať. Keď teda svätý Dominik zbadal svätého Františka v jednom z rímskych kostolov, šiel k nemu a objal ho. Obaja horeli nadšením pre poslanie, ktoré dostali a tiež pre skutočnosť, že sa budú navzájom podporovať. Bolo to objatie dvoch duší, z ktorých každá mala všetky dôvody na to, aby si druhú vážila tou najvyššou úctou: na jednej strane preto, lebo ich poslanie bolo veľmi podobné; na druhej strane, pretože boli veľmi odlišní.

Podľa katolíckych kritérií veľká podobnosť vedie k priateľstvu, ale takisto aj veľká nepodobnosť, ak nejde o protiklad, ale o komplementárnosť. Jeden mal niečo, čo druhému chýbalo. Spolu tak vytvorili harmonický celok. A preto sa navzájom obdivovali.

Obaja svätci mali hlbokú mariánsku zbožnosť. Svätý František bol veľkým zástancom Nepoškvrneného počatia už niekoľko storočí predtým, než bolo vyhlásené ako dogma. Františkáni boli vyvolení rozšíriť túto pravdu do celého sveta. Svätý Dominik bol veľkým apoštolom ruženca. Prostredníctvom ružencovej pobožnosti dosiahli dominikáni okamžité a veľkolepé obrátenia. Dominikáni sú ružencovým rádom par excellence. Takže z mariánskeho pohľadu je v rádoch veľká podobnosť.

Aj pri tejto podobnosti poslania však existujú rozdiely. Dve mariánske zbožnosti predstavujú v myšliach veriacich dve rôzne záplavy svetla. Sú to konvergentné svetlá, pretože nie je nič neobvyklé, keď sa človek, ktorý verí v Nepoškvrnené počatie, modlí ruženec.

Túto rovnováhu medzi podobnosťou a nepodobnosťou je možné zaznamenať aj v ďalšom bode. Dominikánsky rád bol povolaný, aby obrátil ľudí tak, že osloví ich vôľu prostredníctvom ich intelektu. Je zrejmé, že súčasťou dominikánskej misie je intelektuálna práca – štúdium a výučba filozofie, teológie a apologetiky. Naopak, dominantnou črtou františkánskeho rádu je pohnutie vôle skrze horlivosť. Veľké obrátenia františkáni konali vďaka kontempláciám najsvätejších Rán nášho Pána, Jeho umučenia, jeho chudoby a obetavého ducha. Opäť ide o harmonické rozdiely, ktoré duše veriacich spájajú. Katolíka, poučeného argumentami dominikánskych apologetov, by sa mala dotýkať aj františkánska horlivosť.

To objatie v rímskom kostole preto nebolo len objatím dvoch svätcov, ale niečo viac. Boli to poslania dvoch rádov, ktoré sa v tom okamihu objali. Dvaja zakladatelia boli ako dve Božie ruky, ktoré spojili svoju snahu pracovať na tejto zemi, prinášať ľuďom svätosť a šťastie a katolíckej cirkvi slávu.

To sa zavŕšilo prítomnosťou tretieho svätca. Svätý, ktorý vtedy kázal, bol taký slávny, že si ho prišli vypočuť František aj Dominik. Uprostred svojej kázne svätý Angelo vidí, čo sa ľudským očiam nedarí často vidieť: vidí budúcnosť svätého Františka a svätého Dominika, že sa stanú silnými stĺpmi cirkvi a katolíckej civilizácie, ktorej hrozilo zrušenie.

Nakoniec, po skončení kázania sa traja muži stretli a objali. Čo priniesol karmelitánsky kazateľ svätý Angelo do tohto objatia? Priniesol to, čo mu chýbalo: mučeníctvo. Priniesol svoj celopal a obeť svojho života na počesť nášho Pána Ježiša Krista, a ako svedectvo pravdy katolíckej viery.

Ak ten obraz zjednodušíme, máme tu múdrosť, dobročinnú lásku a mučeníctvo, ktoré sa pri tomto stretnutí spájajú a robia zázrak. Vo dverách kostola žobral malomocný. Malomocenstvo bolo najhoršou a najneliečiteľnejšou chorobou tej doby. Traja svätí udelili spoločné spoločné požehnanie a muž sa vyliečil. To tiež symbolizovalo kresťanstvo, ktoré v tej dobe bolo malomocné, a ktorému pôsobenie týchto svätých vrátilo zdravie.

Takto môžeme pochopiť túto epizódu. Revolúcia sa usadila v kresťanstve a Náš Pán bol pripravený spustiť trest. Ale zasiahla Panna Mária, ukázala poslanie týchto dvoch mužov a dosiahla odloženie tohto trestu, pretože pôsobenie revolúcie bude pôsobením týchto dvoch svätých odložené.

V 15. storočí revolúcia opäť vystúpila s novou silou. Prečo sa to stalo? Zavolať Boh iného človeka, aby to zastavil? Bol povolaný nový svätý František, ktorý ale svoje povolanie neprijal? Alebo možno to povolanie prijal a stal sa svätým, napríklad svätým Vincentom Ferrerom, ale ľudia nereagovali na jeho výzvy? Nevieme. Isté je, že od 15. storočia kolaps kresťanstva nepretržite pokračuje.

Vidíme preventívnu kontrarevolučnú akciu svätého Františka z Assisi. Prostredníctvom pokory, čistoty a prísnosti brzdil pýchu a zmyselnosť svojej doby.

Mali by sme prosieť svätého Františka, aby prostredníctvom veľkého zväzku, ktorý má s Pannou Máriou, získal pre nás veľkého ducha pokory a umŕtvovania, aby sme prestali myslieť na seba a mysleli iba na katolícku vec, bez túžby ukázať sa, presláviť, alebo sa baviť. Malo by nám stačiť, aby sme celý náš život poznávali, milovali, slúžili a oslavovali Pannu Máriu. Mali by sme ho tiež prosieť, aby nám pomohol bojovať všetkými našimi silami za zničenie revolúcie, ktorú vo svojej dobe pomáhal potlačiť.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-frantisek-z-assisi/>